

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ (Ιω. 1, 44-52)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Άγιο Βασίλειο Πρεβέζης, στις 16/3/2008)

Ενθουσιασμός και ενθουσιασμός

Κάποια φορά, στην αρχαία εποχή, σάστισε ο κόσμος γιατί είδε να τρέχει στους δρόμους ένας γέρος, γυμνός και να φωνάζει: «Το βρήκα, το βρήκα». Ήταν ο Αρχιμήδης. Που ενώ έκανε το μπάνιο του, διαπίστωσε ότι ανακάλυψε το σπουδαίο φυσικό νόμο της άνωσης.

Βέβαια οι άνθρωποι γελούσαν με τα καμώματα του Αρχιμήδη, γιατί δεν κατάλαβαν αμέσως τι ήταν αυτό που βρήκε και τρέχει στους δρόμους με τέτοιο ενθουσιασμό και το φωνάζει. Εκείνος τους το εξήγησε... Και φυσικά ήταν τόσο ενθουσιασμένος με την ανακάλυψή του που το θεώρησε δικαιολογημένο να βγει από το μπάνιο όπως ήταν, να τρέχει στους δρόμους και να φωνάζει, χωρίς να καθυστερήσει λίγα λεπτά για να ντυθεί.

Ακούσαμε στο ευαγγέλιο ότι ένας άλλος άνθρωπος, ο Φίλιππος, που συνάντησε τον Χριστό, τον κατάλαβε, τον αγάπησε, τον πίστευσε και έτρεξε με ιερό ενθουσιασμό σε ένα φίλο του να του πει:

-Ευρήκαμεν, ευρήκαμεν! Τον βρήκαμε!

-Τι βρήκες; τον ρώτησε. Γιατί κάνεις έτσι;

-Αυτόν που έγραψε ο Μωυσής χίλια πεντακόσια χρόνια πριν και οι προφήτες. Που λένε ότι ο Θεός θα στείλει τον Υιόν του στον κόσμο για να τον σώσει. Βρήκαμε τον Σωτήρα του κόσμου.

Ο ενθουσιασμός του Φιλίππου, ήταν πιο ιερός, πιο λογικός, πιο φυσικός και πιο σοβαρός από του Αρχιμήδη. Γιατί ο Αρχιμήδης απλά έκανε μια επιστημονική ανακάλυψη, βρήκε ένα φυσικό νόμο που είναι ένα δημιούργημα του Θεού. Ο Φίλιππος, έκανε την μεγαλύτερη και την ωφελιμότερη ανακάλυψη, που έχει σημασία για την εδώ ζωή και για την αιώνια. Βρήκε τον Δημιουργό. Ρώτησε ο Ναθαναήλ:

-Και ποιός είναι αυτός ο Σωτήρας;

-Ο Ιησούς από την Ναζαρέτ.

-Και ενθουσιάστηκες έτσι απερίσκεπτα, ακούοντας ότι κάποιος Ιησούς από την Ναζαρέτ -το μεγαλύτερο αλητοχώρι της περιοχής μας- μπορεί να είναι ο Σωτήρας του κόσμου; Έχε λίγη προσοχή καημένε. Λογική χρειάζεται. Όχι προχειρότητες. Απάντησε ο Φίλιππος:

Άλλο η εμπειρία και άλλο συναισθήματα

-Έρχου και ίδε! Με τα λόγια και τις συζητήσεις δεν βγαίνει τίποτε. Να 'ρθεις, να δεις, να έχεις εμπειρία δική σου, να καταλάβεις. Και τότε μου λες. Όχι να διαμορφώνεις γνώμη από το αν κάτι «σου πάει ή δεν σου πάει» στο νου. Γιατί είναι γραμμένα αυτά στο ευαγγέλιο; Για τον απλούστατο λόγο ότι οι περισσότεροι άνθρωποι έτσι ενεργούμε: «Μου πάει; Με εξυπηρετεί; Δεν μου πάει!.. Το αφήνω». Μα ασχολήθηκες ποτέ να δεις αν είναι αληθινό και τι είναι αληθινό;

-Όχι.

-Τότε πώς το έβγαλες το συμπέρασμα; Με αποφάσεις της στιγμής;

Έρχου και ίδε... Πήρε ο Φίλιππος τον Ναθαναήλ και πηγαίνουν και βρίσκουν τον Χριστό. Γιατί πήγε ο Ναθαναήλ; Γιατί ήξερε ότι άλλο να κάνεις μια σκέψη και άλλο να βλέπουν τα μάτια σου, να ακούνε τα αυτιά σου και να καταλαβαίνει η καρδιά. Άλλο η εμπειρία και άλλο τα όμορφα λόγια και τα όμορφα συναισθήματα.

Βλέπει ο Ιησούς τον Ναθαναήλ και λέγει:

-Ίδε αληθώς Ισραηλίτης εν ω δόλος ουκ έστιν.

Για δες ένα καλό παιδί που έρχεται, που δεν έχει μέσα του καθόλου δόλο. Είναι ίσιος και ειλικρινής.

Τι σημαίνει «δόλος»; Άλλη είναι η αλήθεια, άλλα λέω. Γιατί; Για κάποιο συμφέρον μου. Έτσι με βολεύει. Έτσι θα κερδίσω υπόληψη, τιμή, χρήματα, διασκέδαση.

Ρώτησε ο Ναθαναήλ στο Χριστό:

-Πόθεν με γινώσκεις; Πώς με ξέρεις; Πότε με είδες;

Ο Χριστός του απάντησε με μια φράση που σημαίνει πολλά. «Πριν να 'ρθεις εδώ, σε είδα που καθόσουν κάτω από την συκιά». Εμείς νομίζουμε ότι μιλά για κάποια συκιά. Αλλά ο Χριστός μιλούσε αινιγματικά. Εμείς δεν καταλαβαίνουμε τίποτε, μα ο Ναθαναήλ κατάλαβε πολλά, ότι δηλαδή ο Χριστός τον είχε καταλάβει στο σύνολό του. Η παράδοση της Εκκλησίας και του παλαιού Ισραήλ, ήταν ότι ο Αδάμ, τότε που πήγε το φίδι και απάτησε την Εύα και την έκανε να παραβεί την εντολή του Θεού, καθόταν κάτω από μια συκιά. Και εκείνο που έφαγε, ήταν ένα σύκο. Λέει λοιπόν ο Χριστός: «Σε είδα που στεκόσουν κάτω από την συκιά. Ξέρω τι ποθούσες και τι σκεπτόσουν».

Δηλαδή τι έκανε ο Ναθαναήλ εκείνη την στιγμή; Μια εσωτερική πάλη, σαν την δική μας: «Να φάω αυτό το σύκο που είναι πάνω ή όχι;». Είναι καλύτερα να ακολουθώ το δρόμο της πίστεως; Να ζω με σεμνότητα, με εγκράτεια, με προσευχή, με Εκκλησία, με καλά έργα; Ή να κοιτάζω τον εαυτό μου, πώς θα περάσω καλύτερα και πώς θα διασκεδάσω περισσότερο; Μήπως είμαι ο κουτός της υποθέσεως, που κάθομαι και αγωνίζομαι για το καλό, και δεν παίρνω τον δρόμο για τον κόσμο ή τον υπόκοσμο;

Αυτές ήταν οι σκέψεις που έτρωγαν τον Ναθαναήλ, νεαρό παιδί, τότε που τον είδε ο Χριστός και σαν πάνσοφος Θεός τον κατάλαβε και του είπε αλληγορικά: «Σε είδα που καθόσουν κάτω από την συκιά και ήσουν στο τσακ να αλλάξεις δρόμο. Να απλώσεις το χέρι σου και να φας τον απαγορευμένο καρπό, για να βρεις την χαρά και την ευτυχία της ζωής σου». Και επειδή αυτή ήταν η πραγματικότητα, κατάπληκτος ο Ναθαναήλ φώναξε: «Συ είσαι ο Υιός του Θεού· συ είσαι ο Βασιλεύς του Ισραήλ». Συ είσαι εκείνος που περιμένουμε. Ό,τι δεν καταλάβαμε από τον νόμο του Μωυσή, συ θα μας τα διδάξεις όλα.

Από εκείνη την στιγμή, άφησε τον κόσμο ο Ναθαναήλ και έγινε μαθητής του Χριστού για όλη του τη ζωή. Δηλαδή; Για πάντα. Γύρισε σε πολλούς τόπους και στο τέλος μαρτύρησε και πέθανε για την δόξα του Θεού. Αυτά σημαίνουν, ότι όταν είδε τον Χριστό και άκουσε τα λόγια του, ο Ναθαναήλ δεν έμεινε απλά σε κάποια καλή σκέψη, αλλά έγινε κάτι άλλο.

Σωστός προγραμματισμός της λογικής μας

Να τι έγινε: Όταν θέλεις να καταλάβεις κάτι, δεν φτάνουν οι καλές σκέψεις και οι κουβέντες. Χρειάζεται εμπειρία της αλήθειας. Να καταλάβεις τι είναι το σωστό. Και πώς το καταλαβαίνουμε; Με τα μάτια, με τα αυτιά, και με την καρδιά. Όχι με την σκέψη και τον νου. Η σκέψη και ο νους είναι πολύ απατηλά πράγματα.

Ο Ναθαναήλ λοιπόν είδε τον Χριστό. Άκουσε λόγια του, που ήταν ζωντανή πραγματικότητα. Πιο ζωντανή, από το να ήταν μπροστά του μια συκιά και να την έβλεπε σαν συκιά. Γιατί ο Χριστός του είπε, τι είχε μέσα στην καρδιά του.

«Όντα υπό την συκην είδον σε». Εγώ σε παρακολουθούσα, όπως παρακολουθεί και τον καθένα μας, όταν βρισκόμαστε κάτω από κάποια «συκιά». Όμοια με την συκιά κάτω από την οποία αρνήθηκε την υπακοή στο Θεό η Εύα και ο Αδάμ. Όποιος ακούει και καταλαβαίνει, ότι ο Χριστός βλέπει την καρδιά του, που δεν μπορεί να την δει κανένας άνθρωπος, καταλαβαίνει τι σημαίνει Χριστός με τέτοια βεβαιότητα, σαν να βλέπει τον ουρανό με τα άστρα. Γι' αυτό ο Ναθαναήλ δεν έβαλε την λογική στην άκρη, αλλά την «προγραμματίισε» στο σωστό.

Λέγει ο άγιος Αυγουστίνος: «Κύριε, φανέρωσέ μου τον εαυτό σου. Δείξε μου τον εαυτό σου, να σε δω να σε καταλάβω, να σε αγαπήσω. Γιατί χωρίς εσένα, ποτέ δεν θα καταλάβω ούτε τι είμαι ο ίδιος, ούτε τι είναι ο κόσμος, ούτε τι είναι τα πάθη, ούτε τι είναι ο Θεός».

Η μεγάλη συνάντηση

Το μεγαλύτερο και καλύτερο έργο που έχουμε να κάνουμε είναι να ψάξουμε για τον Χριστό. Πώς θα ψάξουμε; Ρώτησε κάποιος νεαρός έναν ιερέα:

-Πάτερ μας είπες χίλια πράγματα για τον Χριστό. Πες μας όμως, πώς θα τον βρούμε; Πώς θα πάμε κοντά Του;

-Όχι με τα πόδια σου παιδί μου. Με την καρδιά σου.

Τι σημαίνει καρδιά; Βούληση. Θέληση. Απόφαση. Αγάπη. Αν δεν διαθέσεις αυτά, ούτε θα ψάξεις για τον Χριστό, ούτε μάτια, ούτε αυτιά θα ανοίξεις. Και προπαντός, δεν θα ανοίξεις ποτέ την καρδιά σου.

Θέλεις να βρεις τον Χριστό και την αλήθεια; Άνοιξε την βούλησή σου και πήγαινε στην Εκκλησία. Νήστευσε λίγο. Διάβασε πολύ. Ευαγγέλιο, όχι εφημερίδες, ούτε μυθιστορήματα. Κάνε λίγη προσευχή.

Συμμορφώσου με το Ευαγγέλιο. Και θα δεις ότι άλλη αλήθεια στον κόσμο δεν υπάρχει. Όταν ο άνθρωπος διαβάσει το Ευαγγέλιο, καταλαβαίνει γιατί έχει τα μάτια, γιατί έχει το σώμα. Καταλαβαίνει τι ρόλο παίζει η κάθε λειτουργία του σώματος. Καταλαβαίνει γιατί υπάρχουν τα δένδρα, τα φυτά, τα άστρα, ο κόσμος ολόκληρος.

Καταλαβαίνει ότι υπάρχει μέλλουσα ζωή, αιώνια, που ήλθε να μας την ετοιμάσει ο Χριστός και θυσιάστηκε και σταυρώθηκε για μας. Για να μας πλένει με το αίμα του από τα λάθη μας και από τις αμαρτίες μας.

Και εμείς ήρθαμε σήμερα στην Εκκλησία γιατί καταλαβαίνουμε ότι η ζωή, την οποία θέλει να μας μεταδώσει ο Χριστός, είναι πιο μεγάλη από την πρόσκαιρη ζωή. Όμως παρότι το ξέρουμε ότι θα φύγουμε, πόσους υπολογισμούς κάνουμε για τον θάνατο και τα πέρα από αυτόν;

Βέβαια ο Θεός είναι εύσπλαγχνος και ήλθε κοντά μας για να πάρει πρώτον ένα ληστή, που του είπε: «Μνήσθητί μου Κύριε». Και του απάντησε: «Σήμερα θα είσαι μαζί μου, στη Βασιλεία μου».

Γιατί πρώτον ληστή; Απάντηση: Για να μην απελπίζεται κανένας. Αρκεί να επαναλαμβάνει την προσευχή του ληστή. Και να συμμετέχει στις προσευχές της Εκκλησίας που έχουν μεγάλη δύναμη.

Ο λόγος του Χριστού, είναι η μόνη αλήθεια.

Όταν ο ληστής είπε το «Μνήσθητί μου», ο Χριστός δεν του απάντησε διφορούμενα, αλλά εντελώς ξεκάθαρα: «Αμήν λέγω σοι, σήμερα μετ' εμού έση εν τω Παραδείσω». Του μίλησε όπως μιλάμε εμείς για το σπίτι μας, το μαγαζί μας, το χωράφι μας. Με απόλυτη βεβαιότητα.

Δικαιολογημένο είναι να θέλουμε να περάσουμε ήρεμα και ευχάριστα την παρούσα ζωή. Μα η αιώνια ζωή αξίζει χιλιάδες φορές περισσότερο. Και πρέπει να αγωνιστεί κανείς και με το μυαλό και με την καρδιά και με τα χέρια και με τα μάτια και με ολόκληρο τον εαυτό του να την κερδίσει.

Αμήν.-